

jeg også hr. Frank Aaen selv nævnte – men det er fint nok at få problemerne rejst.

Vi er enige i den første pind i Enhedslistens forslag, som går på et funktionsevnekriterium som erstatning for det nuværende resterhvervs-evnekriterium, for selv om man kan sige, at det er et spil om ord, signalerer det dog det holdningsmæssige, at i stedet for at være optaget af, hvad mennesker ikke kan, er man med det mere dynamiske begreb, der hedder et funktionsevnekriterium, optaget af, hvad mennesker kan.

Vi er også enige i pind nummer to, der hedder ens tilkendelseskriterier i forhold til alder.

Og vi er enige i det retssikkerhedsmæssige, der ligger i pind tre: at lægekonsulenternes rolle skal stå tydeligt, og det vil sige, at der skal være skriftlighed og offentlighed omkring de afgørelser, de træffer. Specielt hvis de imødegår en anden indstilling, er det vigtigt, at der ligger en egentlig skriftlig argumentation, så man får mulighed for at vurdere, hvorfor der er en anden holdning i lægekonsulentinstitutionen.

Endelig er vi for det fjerde enige i, at man skal sikre et rimeligt forsørgelsesgrundlag.

Jeg vil så bare knytte en enkelt bemærkning til den diskussion, der hedder: Hvor indviklet er det her, og er det noget, som nødvendigvis må tage meget lang tid?

Jeg er ikke sikker på, at det er indvikletheden, der er hovedproblemet, men jeg er meget spændt på at høre den radikale ordførers ordførerindlæg, for jeg tror, det er andre problemer, vi står med.

Når jeg tænker på, at den samme regering på udviklede områder har lavet vidtgående ændringer – må jeg bare nævne efterlønnen og sænkningen af folkepensionsalderen fra 67 år til 65 år som eksempler – så er jeg enig i, at det taler for, at man ikke gør det her over en nat. Det er jeg enig i, og det tror jeg også regeringspartierne til fulde vil tilslutte sig. Der skal længere tid til. Men imellem at gøre det over en nat og det, at det skal tage år, er der jo immervæk mange dage.

Så jeg synes, det afgørende er, at vi sidder med nogle sonderinger med den hensigt at lave lovgivning, og det vil jeg for så vidt godt bede ministeren om at signalere, også fordi det dér studiekreds-begreb kan give indtryk af, at socialministeren som studiekredsleder sætter kryds ved, hvem der møder frem til de lærde foredrag. Det er ikke det, vi sidder med. Og jeg synes også, det er afgørende at få det signal fra

ministeren, når ministeren får lejlighed til at svare, at når tingene er afklaret, skal der lovgives, og at det ikke er hensigten med det her, at det skal være en syltekrukke.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om SF's ordfører, hr. Villy Søvnald, ikke kan bekræfte eller være enig med mig i, at en sammenligning mellem en efterlønsreform og en førtidspensionsreform er en fuldstændig umulighed. Og hvis SF's ordfører mener, at efterlønsreformen var kompliceret, kunne jeg godt tænke mig at høre, hvilke adjektiver han vil knytte til en førtidspensionsreform.

Efterlønsreformen er jo kendetegnet ved, at man måler efter nogle helt objektive kriterier, men når vi kommer over i førtidspensionsreformen, er det nogle meget komplicerede subjektive kriterier. Så at sammenligne de to reformer og sige, at de er lige komplicerede, mener jeg virkelig er en fuldstændig umulig sammenligning, og jeg vil gerne høre, om SF's ordfører ikke kan bekræfte, at det er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jo, jeg synes egentlig også, efterløns-sagen har været relativt kompliceret, også når man påtænker de rettelser, der efterfølgende er kommet ind i efterlønslovgivningen, men jeg er heller ikke fortalere for, at vi skal gøre det her sådan, som man gjorde med efterlønnen: på en enkelt nat i Finansministeriet. Det vil jeg i det hele taget advare imod. Jeg synes, man skal bruge mere tid.

Men jeg har hørt hr. Anders Samuelsen tidligere tale for, at en sådan reform skulle tage 2-3 år, og det forekommer mig, at der er nogle dage imellem det at bruge én dag til det og det at bruge 2-3 år. Og man må vel også sige, at relativt store dele af området er velbelyste, idet der har været nedsat to førtidspensionsudvalg – henholdsvis nummer 1 og nummer 2 – som har været meget optaget af det svære i det her, nemlig sagsbehandlingen.

Så vil jeg sige om de økonomiske niveauer og satserne osv., at dér mener jeg i virkeligheden der er en række politiske valg, som man må træffe, og det er nogle politiske valg om, hvad vi synes er et rimeligt forsørgelsesgrundlag for folk.